

“ମିତେ ବଚ୍ଚେ:— ଯଦି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବାର ଅଛି ତେବେ ସାଧୁତା ଏବଂ ସତ୍ତ୍ୱତାର ସହିତ ନିଜକୁ ଦେଖ ଯେ ମୋ ଭିତରେ କ’ଣ କ’ଣ ଅବଗୁଣ ରହିଛି ଏବଂ ବାବାଜୀଙ୍କଠାରୁ ପରାମର୍ଶ ନେଇ ସେହି ଅବଗୁଣ ଗୁଡ଼ିକୁ ସମାପ୍ତ କରିଚାଲ ।”

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ଏବେ ତୁମ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ସ୍ୱନେହ ବା ପ୍ରେମ ଏକମାତ୍ର ବାବାଜୀଙ୍କ ସହିତ ରହିଛି । ଯେଉଁ ଆତ୍ମା ପାଇଁ କୁହାଯାଉଛି ଯେ ଏହାକୁ ନିଆଁ ପୋତିପାରିବ ନାହିଁ, ପାଣି ବୁଡାଇ ପାରିବ ନାହିଁ ସେହି ଆତ୍ମାର ଯୋଗ ଏବେ ବାବାଜୀଙ୍କ ସହିତ ଲାଗିଯାଇଛି । ଯାହାଙ୍କୁ ଜଣେଟି ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଉଛି, ଯାହାଙ୍କ ଉପରେ ଆତ୍ମା ରୂପୀ ପତଙ୍ଗମାନେ ଝାସ ଦେଇଥା’ନ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ଜଳି ମରିଥାଆନ୍ତି । ଆଉ କେହି କେହି ଚାରିପଟରେ ଘୁରି ଘୁରି ନାଚ କରିଥା’ନ୍ତି, କେହି ପୁଣି ନିଜକୁ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ କରି ଜଳି ପୋତିଯାଆନ୍ତି । ତେବେ ସେହି ପରମାତ୍ମା ଜଣେ ଉପରେ ତ ସାରା ସୃଷ୍ଟିକୁ ବଳି ଚଢ଼ିବାକୁ ହେବ । ସେହି ଜଣେଟି ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ପିତାଙ୍କ ସହିତ ତୁମେ ପିଲାମାନେ ମଧ୍ୟ ସହଯୋଗୀ ଅଟ । ଯେଉଁଠି ଯେଉଁଠି ସେବାକେନ୍ଦ୍ର ସବୁ ରହିଛି ସେଠାରୁ ପିଲାମାନେ ଆସି ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟସ୍ଥରେ ଜଣେଟି ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ଶିବବାବାଜୀଙ୍କ ଉପରେ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ଅର୍ଥାତ୍ ସମର୍ପଣ ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ମୋ ଉପରେ ବରତ୍ତମାନ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି ମୁଁ ପୁଣି ୨୧ ଥର ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ହୋଇଯାଉଛି । ଏବେ ଏହି କଥା ତ ପିଲାମାନେ ଜାଣିଗଲେଣି ଯେ ଏହି ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କର ପରିବାର ରୂପୀ ବୃକ୍ଷଟି ଧୀରେ ଧୀରେ ବଢ଼ିଚାଲିଛି । ଦୀପାବଳୀ ଦିନ ତ ତୁମେମାନେ ଦେଖିଛ ଛୋଟ ଛୋଟ ପତଙ୍ଗ ଗୁଡ଼ିକ କିପରି ଭାବରେ ଜଣେଟି ଉପରେ ଝାସ ଦେଇ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ହୋଇଯାଆନ୍ତି । ତେଣୁ ଯେତେଯେତେ ତୁମେମାନେ ଯୋଗ ଲଗାଇବ, ଶକ୍ତିକୁ ଧାରଣ କରିବ ସେତେସେତେ ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ଜଣେଟି ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ପିତାଙ୍କର ସମାନ ହୋଇଯିବ । ଏବେ ତ ସମସ୍ତଙ୍କର ଜଣେଟି ଲିଭିଯାଇଛି । କାହା ଭିତରେ ମଧ୍ୟ ଶକ୍ତି ନାହିଁ । ଆତ୍ମାମାନେ ସବୁ ନକଲୀ ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି । ଆଦିକାଳି ତ ନକଲୀ ସୁନା ମଧ୍ୟ ଏଭଳି ଦେଖାଯାଉଛି ଯେପରି ଅସଲୀ ଅଟେ କିନ୍ତୁ ତା’ର ମୂଲ୍ୟ କିଛି ବି ନୁହେଁ । ସେହିଭଳି ଆତ୍ମାମାନେ ମଧ୍ୟ ନକଲୀ ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି । ତେବେ ଅସଲୀ ସୁନାରେ ହିଁ ଖାଦ ମିଶାଇ ଥା’ନ୍ତି । ସେହିପରି ଆତ୍ମାରେ ମଧ୍ୟ ଖାଦ ମିଶିଯାଇଛି ସେହି କାରଣରୁ ଭାରତ ଏବଂ ସାରା ଦୁନିଆ ବହୁତ ଦୁଃଖୀ ହୋଇଯାଇଛି । ଏବେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସେହି ବିକାରରୁପୀ ଖାଦକୁ ଉତ୍ସର୍ଗ କରି ପବିତ୍ର ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ ।

ଏବେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସନ୍ତାନକୁ ନିଜକୁ ପଚାରିବାକୁ ହେବ ଯେ ବାବାଜୀଙ୍କଠାରୁ ମୋତେ ସବୁକିଛି ମିଳିଯାଇଛି ? ମୋ ଭିତରେ କୌଣସି ଜିନିଷର ଅର୍ଥାତ୍ ଗୁଣ ବା ଶକ୍ତିର ଅଭାବ ନାହିଁ ତ ? ଏହିଭଳି ନିଜ ଭିତରକୁ ଦେଖିବାକୁ ପଡ଼ିଥାଏ । ଯେପରି ନାରଦଙ୍କୁ ପଚାରିଥିଲେ ଯେ ତୁମେ ନିଜକୁ ଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କୁ ବରଣ କରିବାର ଯୋଗ୍ୟ ମନେ କରୁଛ ? ସେହିଭଳି ବାବା ମଧ୍ୟ ପଚାରୁଛନ୍ତି ତୁମେ ଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କୁ ବରଣ କରିବାର ଯୋଗ୍ୟ ହେଲଣି ? ତୁମ ଭିତରେ କ’ଣ କ’ଣ ଅବଗୁଣ ସବୁ ରହିଛି ଯାହାକୁ ବାହାର କରିବା ପାଇଁ ବହୁତ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । କେହି କେହି ତ ଟିକିଏ ବି ପୁରୁଷାର୍ଥ କରୁନାହାନ୍ତି । କେହି କେହି ପୁଣି ଭଲ ଭାବରେ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରୁଛନ୍ତି । ତେବେ ନୂଆ ନୂଆ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଯାଉଛି ଯେ କୁହ ତୁମ ଭିତରେ କୌଣସି ଅବଗୁଣ ନାହିଁ ତ! କାହିଁକି ନା ତୁମକୁ ଏବେ ପରଫେକ୍ଟ ଅର୍ଥାତ୍ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବାର ଅଛି ଏବଂ ବାବା ମଧ୍ୟ ତୁମକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବା ପାଇଁ ହିଁ ଆସିଛନ୍ତି । ତେବେ ନିଜେ ନିଜକୁ ନିରୀକ୍ଷଣ କର ଯେ ମୁଁ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ନାରାୟଣଙ୍କ ଭଳି ପରଫେକ୍ଟ ହେଲିଣି ? କାରଣ ତୁମର ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଏବଂ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ହିଁ ହେଉଛି ଏହିଭଳି ହେବା । ଯଦି ତୁମ ଭିତରେ କୌଣସି ଅବଗୁଣ ବା ଦୋଷ-ଦୁର୍ବଳତା ଅଛି ତେବେ ବାବାଜୀଙ୍କୁ ଜଣାଇବା ଉଚିତ୍ ଯେ ଏହି ଏହି ଅବଗୁଣ ମୋ ଭିତରୁ ଦୂର ହେଉନାହିଁ, ବାବା, ମୋତେ କୌଣସି ଉପାୟ ବତାଅ । ବେମାରୀ କେବଳ ଡାକ୍ତରଙ୍କୁ ଦିଆଯାଏ ହିଁ ଦୂର ହୋଇପାରିବ । ତେଣୁ ସାଧୁତା ଏବଂ ସତ୍ତ୍ୱତା ପ୍ରବଳ ଦେଖ ମୋ ଭିତରେ କ’ଣ କ’ଣ ଅବଗୁଣ ରହିଛି । ଯେଉଁ କାରଣରୁ ଭାରତ ଯେ ଏହି ପଦ ପାଇପାରିବି ନାହିଁ । ବାବା ତ କହିବେ ହିଁ, ତୁମେ ମଧ୍ୟ ଏହାଙ୍କ ଭଳି ହୋଇପାରିବ । ଯଦି ନିଜର ଦୁର୍ବଳତାଗୁଡ଼ିକୁ ଶୁଣାଇବ ତେବେ ତ ବାବା ରାୟ ଦେବେ । ଦୋଷ-ଦୁର୍ବଳତା ତ ବହୁତଙ୍କ ଭିତରେ ଅଛି । ଯଦି କାହା ଭିତରେ ଲୋଭ ଥିବ, କ୍ରୋଧ ଥିବ, ବା ଖରାପ ବିଚାର ଆସୁଥିବ ତେବେ ତାଙ୍କର ତ ଜ୍ଞାନର ଧାରଣା ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଆଉ କାହାକୁ ଧାରଣା କରାଇପାରିବେ ନାହିଁ । ବାବା ତ ପ୍ରତିଦିନ ବୁଝାଇ ଚାଲିଛନ୍ତି, ବାସ୍ତବରେ ଏତେ ବୁଝାଇବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ, ଏସବୁ ତ ଧାରଣା କରିବାର କଥା, ତୁମକୁ ତ ବହୁତ ଭଲ ମନରେ ମିଳିଛି, ଯାହାର ଅର୍ଥ ମଧ୍ୟ ବାବା ବୁଝାଇ ଆସୁଛନ୍ତି । ଏତେ ଦିନରୁ ସେହି ଗୋଟିଏ କଥାକୁ ବୁଝାଇ ଆସୁଛନ୍ତି, ବେହଦର ବାବାଜୀଙ୍କ ଦିଆଯାଇଥିବା ଏହିଭଳି ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ୫ ବିକାରକୁ ଜିତିବାର କଥା ମଧ୍ୟ ବରତ୍ତମାନ ସମୟର ହିଁ ଅଟେ । ଯେଉଁଭୂତ ଗୁଡ଼ିକ ତୁମକୁ ଦୁଃଖ ଦେଉଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ତିତିବାର ଉପାୟ ବାବା ବତାଉଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ପ୍ରଥମେ ବରଣନା କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ଯେ ଏହି ଭୂତଗୁଡ଼ିକୁ ମୋତେ ଏହିଭଳି-ଏହିଭଳି ଦୁଃଖୀ କରୁଛନ୍ତି । ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ ଯେ ତୁମ ଭିତରେ କୌଣସି ଭୂତ-ପ୍ରେତ ନାହାନ୍ତି, ଏହି ବିକାର ଗୁଡ଼ିକ ହିଁ ତୁମ ଭିତରେ ଜନ୍ମ-ଜନ୍ମାନନ୍ତରରୁ ଭୂତ ରୂପରେ ପ୍ରବେଶ କରିଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ କି ତୁମକୁ ଦୁଃଖୀ କରୁଛନ୍ତି । ତେଣୁ ବାବାଜୀଙ୍କ ନିକଟରେ ସବୁ ଦୁର୍ବଳତାକୁ ଶୁଣାଇଦେବା ଦରକାର— ମୋ ଭିତରେ ଏହି ଏହି ଭୂତ ଅଛନ୍ତି, ସେଗୁଡ଼ିକୁ କିପରି ବାହାର କରିବି ? କାମ ବିକାର ରୂପକ ଭୂତ ପାଇଁ ତ ପ୍ରତିଦିନ

ବୁଝାଯାଉଛି, ଆଖି ବହୁତ ଧୋକା ଦେଉଛି ତେଣୁ ଆତ୍ମାକୁ ଦେଖିବାର ଅଭ୍ୟାସ ଭଲ ଭାବରେ କରିବା ଦରକାର । ମୁଁ ବି ଆତ୍ମା, ଲଏ ବି ଆତ୍ମା । ଯଦିଓ ଶରୀର ମଧ୍ୟ ଅଛି କିନ୍ତୁ ବିକାର ରୂପୀ ବେମାରୀରୁ ମୁକତ ହେବା ପାଇଁ କୁହାଯାଉଛି ଏହିଭଳି ଅଭ୍ୟାସ କର । ତୁମେ ଆତ୍ମାମାନେ ତ ଭଲ ଭଲ ଅଟ ନା । ତେଣୁ ଏହି ଶରୀରକୁ ଦେଖିବାର ନାହିଁ । ଆମେ ଆତ୍ମାମାନେ ସମସ୍ତେ ଘରକୁ ଫେରିଯିବୁ । ବାବା ଆମକୁ ନେଇଯିବା ପାଇଁ ଆସିଛନ୍ତି, କେବଳ ଦେଖିବାକୁ ହେବ ଯେ ମୁଁ ସର୍ବଗୁଣ ସମ୍ପନ୍ନ ହୋଇଗଲିଣି ? ମୋ ଭିତରେ କେଉଁ ଗୁଣଟି କମ୍ ଅଛି ? ଆତ୍ମାକୁ ଦେଖି ବତାଇ ଦିଆଯାଏ ଯେ ଏହି ଆତ୍ମା ଭିତରେ ଏହି ଦୁର୍ବଳତାଟି ରହିଛି । ତା'ପରେ ବାବା ଯୋଗ ଶକ୍ତିର କରେଣ୍ଟ ଦେଇଆ'ନ୍ତି ଯାହାକି ଏହି ଆତ୍ମା ଭିତରୁ ଏହି ଅବଗୁଣଟି ବାହାରିଯାଉ । ତେଣୁ ଲୁଚାଇବା ଭରିତ ନୁହେଁ, ଯଦି ଅବଗୁଣ ଗୁଡ଼ିକ ଗୁଣାଇ ଦେବ ତେବେ ବାବା ଉପାୟ ମଧ୍ୟ ବତାଇବେ । ତେଣୁ ଶିବବାବାଜୀଙ୍କ ସହିତ କଥାବାରତ୍ତା କରିବା ଭରିତ, ବାବା ଆପଣ ଏହିପରି ଅଟନ୍ତି । ବାବା, ଆପଣ କେତେ ମିଠା ଅଟନ୍ତି । ଏହିଭଳି ବାବାଜୀଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବା ଦୃଢ଼ାରା, ବାବାଜୀଙ୍କର ମହିମା କରିବା ଦୃଢ଼ାରା ଏହି ଭୂତ ଗୁଡ଼ିକ ଧୀରେ ଧୀରେ ବାହାରିଯିବେ ଏବଂ ତୁମକୁ ଖୁସି ମିଳିବ । ଭୂତଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ପରକାରର ଅଛନ୍ତି, ଯେହେତୁ ବାବା ଏବେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଆସିଛନ୍ତି ତେବେ ସବୁ କିଛି ଗୁଣାଇଦିଅ । ବାବା ମୁଁ ଭାବୁଛି ଏହିଭଳି ଅବସ୍ଥା ରହିଲେ ମୋର ବହୁତ କଷ୍ଟ ହୋଇଯିବ । ମୁଁ ଅନୁଭବ କରିପାରୁଛି । ବାବାଜୀଙ୍କୁ ଦୟା ଲାଗୁଛି । ତେଣୁ ମାୟାର ଭୂତ ଗୁଡ଼ିକ ତଡ଼ିବାବାଲା ଏକମାତ୍ର ଉପାୟ ବାବା ହିଁ ଅଟନ୍ତି । ଦୁନିଆରେ ଭୂତ-ପ୍ରେତଙ୍କୁ ତଡ଼ିବା ପାଇଁ କେତେଆଡେ ବୁଲିବାକୁ ପଡ଼ିଥାଏ । ଏଠାରେ ଜଣେ ହିଁ ସମରଥ ଅଟନ୍ତି । ଯଦିଓ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ବାବା ଶିଖାଉଛନ୍ତି ଯେ ଫ ବିକାର ରୂପୀ ଭୂତମାନଙ୍କୁ ତଡ଼ିବାର ଉପାୟ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଗୁଣାଅ । ତୁମେ ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛ ଯେ ଏହି ବ୍ରାହ୍ମଣ ପରିବାରର ନୂଆ ବୃକ୍ଷଟି ବହୁତ ଧୀରେ ଧୀରେ ବୃଦ୍ଧି ପ୍ରାପ୍ତ କରୁଛି । ମାୟା ତ ଚାରିଆଡୁ ଏଭଳି ଘେରାଉ କରୁଛି ଯାହାକି ଏକଦମ୍ ଅନ୍ତରଦୃଢ଼ ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି, ବାବାଜୀଙ୍କର ହାତ ଛାଡ଼ି ଦେଉଛନ୍ତି । ତୁମ ସମସ୍ତଙ୍କର ସମ୍ବନ୍ଧ ଏକମାତ୍ର ବାବାଜୀଙ୍କ ସହିତ ରହିଛି । ପିଲାମାନେ ତ ସମସ୍ତେ କ୍ରମାନ୍ୱୟରେ ସେବାରେ ନିମିତ୍ତ ଅଟନ୍ତି ।

ମିଠା ମିଠା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବାବା ବାରମ୍ବାର ବୁଝାଉଛନ୍ତି— ପିଲାମାନେ ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ମନେ କର, ଏହି ଶରୀର ମୋର ନୁହେଁ, ଏହା ମଧ୍ୟ ବିନାଶ ହୋଇଯିବ । ଆମମାନଙ୍କୁ ବାବାଜୀଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯିବାକୁ ହେବ । ଏହିଭଳି ବିଚାର ସାଗର ମନଥନ କରି ଜ୍ଞାନର ମସ୍ତକରେ ରହିବା ଦୃଢ଼ାରା ତୁମ ଭିତରେ ବହୁତ ଦିବ୍ୟତା ଆସିଯିବ ଯାହାକି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଆକର୍ଷିତ କରିବ । ଏକଥା ତ ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ ଯେ ଏହି ପୁରୁଣା ଶରୀରକୁ ତୁମକୁ ଛାଡ଼ିବାକୁ ହେବ, ଏଠାରେ ତ ତୁମକୁ ରହିବାର ନାହିଁ । ତେଣୁ ଏହି ଶରୀରଠାରୁ ତୁମର ମୋହ ତୁଟିଯିବା ଭରିତ । ଏହା ଭିତରେ ଆମେ କେବଳ ସେବା କରିବା ପାଇଁ ହିଁ ରହିଛୁ, ଏହା ପ୍ରତି ଆମର କୌଣସି ମୋହ ନାହିଁ । ବାସ୍ ଏବେ କେବଳ ଘରକୁ ଯିବାର ହିଁ ଚିନ୍ତା ରହୁ । ଏହି ସଂଗମଯୁଗର ସମସ୍ତ ମଧ୍ୟ ପୁରୁଷାରଥ କରିବା ପାଇଁ ବହୁତ ଆବଶ୍ୟକ । ଏବେ ହିଁ ଆମେ ଜାଣୁଛେ ଯେ ଆମେ ୮୪ ଜନ୍ମର ଚକ୍ର ଲଗାଇ ସାରିଛୁ, ବାବା କହୁଛନ୍ତି ନିରନ୍ତର ଯୋଗର ଯାତ୍ରାରେ ରୁହ, ଯେତେଯେତେ ତୁମେ ନିରନ୍ତର ଯୋଗର ଯାତ୍ରାରେ ରହିବ ସେତେସେତେ ପ୍ରକୃତି ତୁମର ଦାସୀ ହୋଇଯିବ । ସନ୍ନ୍ୟାସୀମାନେ କେବେହେଲେ କାହାକୁ କିଛି ମାଗିନଥାନ୍ତି । ସେମାନେ ତ ଯୋଗୀ ଅଟନ୍ତି ନା! ତାଙ୍କ ଭିତରେ ନିଶ୍ଚୟ ରହିଛି ଯେ ଆମକୁ ବ୍ରହ୍ମପରେ ଲୀନ ହେବାର ଅଛି । ସେମାନଙ୍କର ଧର୍ମ ହିଁ ସେହିପରି, ସେଥିରେ ସେମାନେ ବହୁତ ନିଶ୍ଚୟ ରୁଦ୍ଧ ଅଟନ୍ତି, ଭାବନ୍ତି ବାସ୍—ଏବେ ମୁଁ ଯାଉଛି, ଏହି ଶରୀରକୁ ଛାଡ଼ି ଚାଲିଯିବି । କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କର ରାସ୍ତା ହିଁ ଭୁଲ୍, ତେଣୁ ଯାଇପାରନ୍ତି ନାହିଁ । ବହୁତ ପରିଶ୍ରମ କରିଆ'ନ୍ତି । ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ଦେବତାମାନଙ୍କ ସହିତ ମିଶିବା ପାଇଁ କେହି ତ ନିଜର ଜୀବନାତ ଅର୍ଥାତ୍ ଶରୀରକୁ ହତ୍ୟା ମଧ୍ୟ କରିଦେଉଛନ୍ତି । ଆତ୍ମହତ୍ୟା ତ କୁହାଯିବ ନାହିଁ କାରଣ ତାହା ତ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । କେବଳ ଜୀବନାତ ହୋଇଥାଏ । ତେଣୁ ତୁମେ ପିଲାମାନେ ନିଜ ଭିତରେ ସେବା କରିବାର ବହୁତ ସଉକ ରଖ । ଯଦି ସେବା କରିବ ତେବେ ବାବା ମଧ୍ୟ ମନେ ପଡ଼ିବେ, ସେବା ତ ସବୁଆଡେ ଅଛି, ଯେଉଁଠାରେ ବି ଯାଇ ବୁଝାଇପାରିବ, କେହି ତୁମର କିଛି କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ଯଦି ଯୋଗରେ ଅଛ ତେବେ ଯେମିତିକି ଅମର ଅଟ । କେବେ ବି ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବିଚାର ଆସିବ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଅବସ୍ଥା ସେହିଭଳି ମଜବୁତ ହେବା ଦରକାର । ପ୍ରଥମେ ତ ନିଜକୁ ଦେଖିବାକୁ ହେବ—ମୋ ଭିତରେ କୌଣସି ଅବଗୁଣ ନାହିଁ ତ! ଯଦି କୌଣସି ଅବଗୁଣ ନଥାଏ ତେବେ ବହୁତ ଭଲ ସେବା କରିପାରିବ । କଥାରେ ଅଛି-- ପିତା ଦୃଢ଼ାରା ପୁତ୍ର ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ହୋଇଥାଏ ଏବଂ ପୁତ୍ର ଦୃଢ଼ାରା ପିତା ମଧ୍ୟ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ହୋଇଥାଏ । ବାବା ତୁମକୁ ଯୋଗ୍ୟ କରିଛନ୍ତି ତେଣୁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ନୂଆ-ନୂଆମାନଙ୍କୁ ବାବାଜୀଙ୍କ ପରିଚୟ ଦେବାକୁ ହେବ । ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବାବା ବହୁତ ବୃଦ୍ଧିମାନ ଅର୍ଥାତ୍ ଜ୍ଞାନୀ କରିଦେଉଛନ୍ତି । ବାବା ଜାଣିଛନ୍ତି— ବହୁତ ଭଲ ଭଲ ସନ୍ତାନ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ସେବା ମଧ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି । ଚିତ୍ର ଦେଖାଇ କାହାକୁ ବୁଝାଇବା ବହୁତ ସହଜ, କିନ୍ତୁ ବିନା ଚିତ୍ରରେ ବୁଝାଇବା କଷ୍ଟକର । ରାତି ଦିନ ଏହି ବିଚାର ଚାଲିବା ଦରକାର ଯେ ମୁଁ ଏମାନଙ୍କର ଜୀବନକୁ କିପରି ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବି, ଏହା ଦୃଢ଼ାରା ମୋର ଜୀବନରେ ମଧ୍ୟ ଜନନି ହେବ । ଏଥିରୁ ବହୁତ ଖୁସି ମଧ୍ୟ ମିଳିଥାଏ, ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କ ଭିତରେ ଏହି ଉପାଦାନ ରହିଥାଏ ଯେ ମୁଁ ମୋର ଗ୍ରାମବାସୀଙ୍କର ଉଦ୍ଧାର କରିବି । ନିଜର ସମସ୍ତାଧିକାର ସେବା କରିବି । ବାବା ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି ଦାନ ବା ପୁଣ୍ୟକରମ୍ ପ୍ରଥମେ ନିଜ ଘରୁ ଆରମ୍ଭ କରିବା ଦରକାର । କେବଳ ଗୋଟିଏ ଜାଗାରେ ବସିଯିବା ଭରିତ ନୁହେଁ, ଚାରିଆଡେ ବୁଲି ବୁଲି ସେବା କରିବା ଭରିତ । ସନ୍ନ୍ୟାସୀମାନେ ମଧ୍ୟ କାହା ନା କାହାକୁ ନିଜର ଆସନରେ ବସାଇ ନିଜେ ଅନ୍ୟ ସ୍ଥାନକୁ ଯାଇ ନିଜର ସଂସ୍ଥାର ବୃଦ୍ଧି କରାଇଆ'ନ୍ତି । ଏହିଭଳି କରି କରି ବୃଦ୍ଧି ପ୍ରାପ୍ତ କରନ୍ତି । ବହୁତ ନୂଆ ନୂଆ ମଧ୍ୟ ବାହାରି ପଡୁଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନଙ୍କର କିଛିଟା ମହିମା ମଧ୍ୟ ହୋଇଯାଉଛି, ତେଣୁ କିଛି ଶକ୍ତି ତାଙ୍କ ଭିତରେ ଆସିଯାଉଛି । ପୁରୁଣା ପତ୍ରମାନେ ଅର୍ଥାତ୍ ଆତ୍ମାମାନେ ମଧ୍ୟ ଚମକି ଯାଉଛନ୍ତି । କାହା କାହା ଭିତରେ ଏଭଳି କୌଣସି ଆତ୍ମା ପ୍ରବେଶ କରି ଯାଉଛି ଯାହାକି ତାଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଜନ୍ମ ହୋଇଯାଉଛି । ବାବା

ଆସି ଶିକ୍ଷା ଦେଉଛନ୍ତି ଯେ ପିଲାମାନେ ତୁମକୁ ସଦା ସର୍ବଦା ନିଜର ଉନ୍ନତି କରିବାକୁ ହେବ ।

ହେ ମୋର ଶେହ୍ଲା ପିଲାମାନେ, ଆଗକୁ ଗଲେ ତୁମ ଭିତରେ ଯୋଗର ଶକ୍ତି ଆସିଯିବ--ତା'ପରେ ତୁମେ ଯାହାକୁ ଚିକିଏ ବି ବୁଝାଇବ ସିଏ ତୁରନ୍ତ ବୁଝିଯିବ । ଏହା ମଧ୍ୟ ଲକ୍ଷ୍ୟାନୁବର୍ତ୍ତୀ ଅଟେ ନା । ଯାହାକୁ ତୀର ଲାଗିଯାଏ ତା'କୁ ଘାଇଲା କରିଦିଏ । ପରଥମେ ଲକ୍ଷ୍ୟାନୁବର୍ତ୍ତୀ ଲାଗିବା ଦ୍ଵାରା ଘାଇଲା ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରଭାବିତ ହୋଇଯାଆନ୍ତି ତା'ପରେ ପୁଣି ବାବାଟ୍ଟକର ସନ୍ତାନ ହୋଇଯାଆନ୍ତି । ତେଣୁ ଏକାନ୍ତରେ ବସି ଉପାୟ ଚିନ୍ତା କରିବା ଦରକାର । ଏମିତି ନୁହେଁ ଯେ ରାତିରେ ଶୋଇ ପଡ଼ିଲି-- ଦିନ ହେବା ପରେ ଉଠିଲି, ନା । ସକାଳୁ ସକାଳୁ ଶୀଘ୍ର ଉଠିପଡ଼ି ବହୁତ ସନ୍ଦେହରେ ବାବାଟ୍ଟକୁ ମନେ ପକାଇବା ଦରକାର । ରାତିରେ ମଧ୍ୟ ବାବାଟ୍ଟକୁ ମନେ ପକାଇ, ବାବାଟ୍ଟକ ସମ୍ପ୍ରତିରେ ଶୋଇବା ଦରକାର । ଯଦି ତୁମେ ବାବାଟ୍ଟକୁ ମନେ ନ ପକାଇବ ତେବେ ବାବା ତୁମକୁ ସନ୍ଦେହ କିପରି କରିବେ । କୌଣସି ଆକରଷଣ ହିଁ ହେବ ନାହିଁ । ଯଦିଓ ବାବା ଜାଣିଛନ୍ତି ଯେ ଡ୍ରାମାରେ ସବୁ ପ୍ରକାରର ଅଭିନେତାମାନେ କରମାନୁଷ୍ଠାନରେ ରହିବେ ପୁଣି ବି ବାବା ନିଜର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ନ କରି ତୁପ ହୋଇ ତ ବସିଯିବେ ନାହିଁ । ଶେଷରେ ମନେ ପଡ଼ିବ-ବାବା ମୋତେ କେତେ ବୁଝାଇଛନ୍ତି! ବହୁତ ପଶ୍ଚାତାପ କରିବ, ଭାବିବ ତୁରନ୍ତାଟାରେ ଏମିତି କରମ କାହିଁକି କରିଲି । ମାୟାର ବଶୀଭୂତ ହୋଇଗଲି । ବାବାଟ୍ଟକୁ ତ ଦୟା ଲାଗୁଛି । ଯଦି ସୁଧୁରୁ ନାହାନ୍ତି ତେବେ ତାଙ୍କର ଗତି କ'ଣ ହେବ, କାନଦିବେ ବାତେଇ ପିଟି ହେବେ, ଦଣ୍ଡତୋଗ କରିବେ ସେଥିପାଇଁ ବାବା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବାରମ୍ବାର ଶିକ୍ଷା ଦେଇଚାଲିଛନ୍ତି ଯେ ପିଲାମାନେ ତୁମକୁ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ ସେଥିପାଇଁ ବାରମ୍ବାର ନିଜର ଚେକିଂ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଆରୁଛା—

ଅତିମିଠା ଅତି ଶେହ୍ଲା ସମସ୍ତ ସିକିଲିଧେ ପିଲାମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା ବାପଦାଦାଙ୍କର ମନପ୍ରାଣ ସହିତ ମଧୁର ସନ୍ଦେହ ସମ୍ପନ୍ନ ସମ୍ପ୍ରତି ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍କୃତେ ।

ଅବସ୍ଥକ୍ତ ମହାବାକ୍ସର ପୁନରାବୃତ୍ତି:-

ବିଜ୍ଞାନ ଯେପରି ଦିନକୁ ଦିନ ରିଫାଇନ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ସୂକ୍ଷ୍ମ ହୋଇ ଚାଲିଛି ସେହିପରି ନିଜ ଭିତରେ ଶାନ୍ତିର ଶକ୍ତି ବା ନିଜର ସୂକ୍ଷ୍ମ ରିଫାଇନ୍ ହେଉଛି ତ ? ଯେଉଁ ବସ୍ତୁଗୁଡ଼ିକ ରିଫାଇନ୍ ହୋଇଥା'ନ୍ତି ସେଥିରେ କ'ଣ କ'ଣ ସବୁ ବିଶେଷତା ରହିଥାଏ ? ରିଫାଇନ୍ ଜିନିଷ କ୍ଵାଣ୍ଟିଟି ଅର୍ଥାତ୍ ପରିମାଣରେ କମ୍ ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ତା'ର କ୍ଵାଣ୍ଟିଟି ଅର୍ଥାତ୍ ମନ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଥାଏ । ଯେଉଁ ଜିନିଷ ରିଫାଇନ୍ ନୁହେଁ ତା'ର ପରିମାଣ ଅଧିକ ଏବଂ ମାନ କମ୍ ହୋଇଥାଏ । ତେଣୁ ସେହିପରି ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ ଯେତେବେଳେ ତୁମର ସୂକ୍ଷ୍ମ ରିଫାଇନ୍ ହୋଇଯିବ ସେତେବେଳେ କମ୍ ସମୟ, କମ୍ ସଂକଳ୍ପ, କମ୍ ଶକ୍ତି ଖର୍ଚ୍ଚରେ ଯାହା ବି କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ହେବ ତାହା ଶହେଗୁଣା ଭଲ ହେବ ଏବଂ ସୂକ୍ଷ୍ମ ହାଲୁକା ରହିବ । ହାଲୁକା ପଣିଆର ଲକ୍ଷଣ ହେଲା-- ସିଏ କେବେ ତଳକୁ ଆସିବେ ନାହିଁ ଅର୍ଥାତ୍ ନ ଚାହିଁଲେ ମଧ୍ୟ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ଉପରାମ ସୂକ୍ଷ୍ମ ରହିବ । ଏହା ହେଉଛି ରିଫାଇନ୍ କ୍ଵାଣ୍ଟିଟିକେଶନ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ଶରେଷ୍ଠ ଯୋଗ୍ୟତା । ତେବେ ନିଜ ଭିତରେ ଏହି ଦୁଇଟି ବିଶେଷତା ଅନୁଭବ ହେଉଛି ? ଭାରୀ ହୋଇଯିବା କାରଣରୁ ଅଧିକ ମେହନତ କରିବା ପାଇଁ ପଡ଼ୁଛି । ହାଲୁକା ରହିବା ଦ୍ଵାରା ମେହନତ କମ୍ କରିବାକୁ ପଡ଼ିଥାଏ । ତେଣୁ ଏହିଭଳି ସ୍ଵାଭାବିକ ଭାବରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେବାକୁ ଲାଗିଥାଏ । ତେଣୁ ଏହି ଦୁଇଟିଯାକ ବିଶେଷତାକୁ ସଦା ସର୍ବଦା ଧ୍ୟାନରେ ରଖିଥାଅ । ଏହାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରେ ରଖି ନିଜର ସୂକ୍ଷ୍ମତା ଅଥବା ବୁଦ୍ଧିର ସାମ୍ରାଜ୍ୟକୁ ଚେକ୍ କରିପାରିବ କାରଣ ରିଫାଇନ୍ ଜିନିଷ ଅଧିକ ହଲଚଲ୍ ନ ହୋଇ ତୁରନ୍ତ କ୍ଷୟ ଗତିକୁ ଧାରଣ କରିନେଇଥାଏ । ଯଦି ରିଫାଇନ୍ ହୋଇନଥାଏ, ମଇଲା ମିଶିଯିବ ତେବେ କ୍ଷୟପ୍ରଗତିକୁ ଧାରଣ କରିପାରିବ ନାହିଁ । ନିର୍ବିଘ୍ନରେ ଚାଲିପାରିବ ନାହିଁ । ଗୋଟିଏ ପଟେ ଯେତେ ଯେତେ ତୁମେ ରିଫାଇନ୍ ହୋଇ ଚାଲିଛ ଅନ୍ୟପଟେ ସେହି ଅନୁସାରେ ଛୋଟ ଛୋଟ କଥା ବା ଭୁଲ ତ୍ରୁଟି ବା ଯେଉଁ ସବୁ ସଂସ୍କାର ରହିଛି ସେଗୁଡ଼ିକର ଫାଇନ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ଜୋରିମନା ମଧ୍ୟ ବଢ଼ି ବଢ଼ି ଯାଉଛି । ଗୋଟିଏ ପଟେ ଦଣ୍ଡ ତୋଗ କରିବାର ଦୃଶ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟପଟେ ରିଫାଇନ୍ ହେବାର ଦୃଶ୍ୟ-- ଉଭୟ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଅଟନ୍ତି । ଯଦି ସୂକ୍ଷ୍ମ ରିଫାଇନ୍ ନୁହେଁ ତେବେ ଜୋରିମନା ଦେବା ଅର୍ଥାତ୍ ଦଣ୍ଡତୋଗ କରିବା ସୁନିଶ୍ଚିତ । ଦୁଇଟିଯାକ ଦୃଶ୍ୟ ଏକାସାଥୀରେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳୁଛି । ତାହା ମଧ୍ୟ ଅତି ଅବସ୍ଥାକୁ ଯାଉଛି ଏବଂ ଏହା ମଧ୍ୟ ଅତି ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ରୂପରେ ଦୃଶ୍ୟମାନ ହୋଇ ଚାଲିଛି । ଯାହା ଗୁପ୍ତରେ ଥିଲା ତାହା ଏବେ ବିଶ୍ଵାସ ହେବାକୁ ଯାଉଛି । ତେଣୁ ଯେତେବେଳେ ଦୁଇଟିଯାକ କଥା ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ହୋଇଯିବ, ସେହି ଅନୁସାରେ ହିଁ ତୁମର ପଦ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ହେବ ।

ତେବେ ମାଳାକୁ କେହି ହାତରେ ଗୁନିପାରିବ ନାହିଁ, ନିଜର ଚାଲିଚଳଣ ଦ୍ଵାରା ହିଁ ନିଜେ ନିଜର ସ୍ଥାନକୁ ବାଞ୍ଛି ନେଇ ଥାନ୍ତି । ଏବେ ମାଳାର ଦାନା ଗୁଡ଼ିକର କ୍ରମିକ ସଂଖ୍ୟା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ହେବାର ସମୟ ପାଖେଇ ଆସୁଛି । ସେଥିପାଇଁ ଦୁଇଟିଯାକ କଥା ସ୍ପଷ୍ଟ ରୂପରେ ଦେଖାଯାଉଛି ଏବଂ ଦୁଇଟି କଥାକୁ ଦେଖି ସାକ୍ଷୀ ହୋଇ ହର୍ଷିତ ରହିବାକୁ ହେବ । ତେବେ ସେହି ଖେଳ ଦେଖିବାକୁ ଭଲ ଲାଗିଥାଏ ଯେଉଁଥିରେ କୌଣସି କଥାର ଅତି ହୋଇଯାଇଥାଏ । ସେହି ଦୃଶ୍ୟ ମଧ୍ୟ ଅତି ଆକରଷଣୀୟ ହୋଇଥାଏ । ଏବେ ମଧ୍ୟ ସେହିଭଳି ଯୁଦ୍ଧର ଦୃଶ୍ୟ ଦେଖିବାକୁ ମିଳୁଛି, ତେବେ ଦେଖିବାକୁ ମନା ଲାଗୁଛି ନା ଦୟା ଆସୁଛି ? ଗୋଟିଏ ପାର୍ଶ୍ଵର ଦୃଶ୍ୟକୁ ଦେଖି ଖୁସି ଲାଗୁଛି କିନ୍ତୁ ଅନ୍ୟ ପାର୍ଶ୍ଵକୁ ଦେଖି ଦୟା ଲାଗୁଛି । ଉଭୟଙ୍କର ଖେଳ ଚାଲିଛି । ସୂକ୍ଷ୍ମଲୋକରୁ ତ ଏହି ଖେଳ ବହୁତ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଦେଖାଯାଉଛି । କାରଣ ଯିଏ ଯେତେ ଉଚ୍ଚରେ ଥା'ନ୍ତି ତାଙ୍କୁ ସବୁ ଦୃଶ୍ୟ ସେତିକି ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଦେଖାଯାଇଥାଏ । ଯେଉଁମାନେ ତଳେ ଅଛନ୍ତି

ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ସୃଷ୍ଟି ମଞ୍ଚ ଉପରେ ଅଭିନୟ କରୁଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ କିଛି କିଛି ଦେଖାଯାଇ ପାରେ ଆଉକିଛି ଦେଖାଯାଇ ନପାରେ । କିନ୍ତୁ ଉପରୁ ସାକ୍ଷୀ ହୋଇ ଦେଖିବା ଦ୍ଵାରା ସବୁ କିଛି ସ୍ପଷ୍ଟ ରୂପରେ ଦେଖାଯାଇଥାଏ । ତେବେ ଆଜି ସୂକ୍ଷ୍ମବଚନରେ ଅର୍ଥାତ୍ ସୂକ୍ଷ୍ମଲୋକରେ ବାପଦାଦା ବର୍ତ୍ତମାନ ଚାଲୁଥିବା ଖେଳର ଦୃଶ୍ୟକୁ ଦେଖୁଥିଲେ । ଆରହା—

ବରଦାନ:-

ଉପରୁ ଅବତରିତ ହୋଇ ଅବତାର ନେଇ ସେବା କରୁଥିବା ସାକ୍ଷାତ୍‌କାର ମୂର୍ତ୍ତି ହୁଅ ।

ଯେପରି ବାବା ସେବା କରିବା ପାଇଁ ସୂକ୍ଷ୍ମଲୋକରୁ ତଳକୁ ଆସୁଛନ୍ତି, ସେହିପରି ମୁଁ ଆମେମାନେ ମଧ୍ୟ ସେବା କରିବା ପାଇଁ ସୂକ୍ଷ୍ମଲୋକରୁ ତଳକୁ ଆସିଛି, ଏହିଭଳି ଅନୁଭବ କରି ସେବା କର ତେବେ ସଦାସର୍ବଦା ନିଆରା ରହିପାରିବ ଏବଂ ବାବାଙ୍କ ଭଳି ବିଶିଷ୍ଟ ପରିଷ୍ଟ ମଧ୍ୟ ହୋଇପାରିବ । ଉପରୁ ତଳକୁ ଆସିବା ଅର୍ଥ ଅବତରିତ ହୋଇ, ଅବତାର ନେଇ ସେବା କରିବା । ସମସ୍ତେ ଚାହୁଁଛନ୍ତି ଯେ କେହି ଅବତାର ଆମ ନିକଟକୁ ଆସନ୍ତୁ ଏବଂ ଆମକୁ ସାଥୀରେ ନେଇ ଯାଆନ୍ତୁ । ତେବେ ପ୍ରକୃତ ଅବତାର ତ ତୁମେମାନେ ହିଁ ଅଟ ଯିଏକି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ମୁକ୍ତିଧାମକୁ ସାଥୀରେ ନେଇଯିବ । ଯେତେବେଳେ ନିଜକୁ ଅବତାର ମନେ କରି ସେବା କରିବ ସେତେବେଳେ ସାକ୍ଷାତ୍‌କାର କରାଇବାର ମୂର୍ତ୍ତି ହୋଇଯିବ । ଏବଂ ତୁମଦ୍ଵାରା ଅନେକ ଆତ୍ମାତ୍ମକର ଇଚ୍ଛା ପୂରଣ ହୋଇଯିବ ।

ସ୍ଲୋଗାନ:-

ତୁମକୁ କେହି ଭଲ ଦିଅନ୍ତୁ ବା ମନ୍ଦ ଦିଅନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ ତୁମେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସନ୍ଦେହ ଦିଅ, ସହଯୋଗ ଦିଅ, ଦୟା କର ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***

ବରହମାବାବାଙ୍କ ସମାନ ହେବା ପାଇଁ ବିଶେଷ ପୁରୁଷାର୍ଥ:- ସଦାସର୍ବଦା ପରମାତ୍ମ ସନ୍ଦେହରେ ଲବଳୀନ ରୁହ ତେବେ ସନ୍ଦେହ ସ୍ଵରୂପ, ମାଷ୍ଟର ସନ୍ଦେହର ସାଗର ହୋଇଯିବ । ସନ୍ଦେହ କରିବାକୁ ପଡିବ ନାହିଁ । ସନ୍ଦେହର ସ୍ଵରୂପ ହୋଇଯିବ । ସାରା ଦିନ ସନ୍ଦେହର ଲହରୀ ସ୍ଵତଃ ଉଚ୍ଛଳିବାକୁ ଲାଗିବ । ଯେତେ ଯେତେ ଜ୍ଞାନ ସୂର୍ଯ୍ୟତ୍ମକର କିରଣ ବା ପ୍ରକାଶ ବଢି ବଢି ଚାଲିବ ସେତେ ଅଧିକ ଅଧିକ ସନ୍ଦେହର ଲହରୀ ଉଚ୍ଛଳିବାକୁ ଲାଗିବ ।